

По тыя мѣста тѣ бы могли да ся заемнать и издавать не само буквары, Грамматика, прописи и други учебныя книги, но да подвигнать и първы училища. Съ такъвъ сѣщо начинъ се ѣе подхватила какъ ново-Гръкъ, тѣй и нов-Сръбская словесность.

Той *Отче нашъ* Словянскій, кой ѣе писанъ съ гръчки буквы, экономидъ го обявлява за Болійско нарѣчіе Еллискаго іазыка ! ! А Г. Платовъ въ свои умозрителны и опыты основанія словесности (Спб. 1834) по него продължава: отъ тука се види, че изъ всѣхъ Гръкхъ діалектовъ най ближио до Славянскыа іазыкъ ѣе Болійско нарѣчіе (отецъ экономидъ), кое по коренны си слова, „ (то ся знае) “ и формы склоненій и спряганій и „ (охъ то ся знае) “ може да се земе за особенно Славянско нарѣчіе “ (разумѣвася ! ! !) Другитъ чюдны Славяно-Болійски вещи слѣдвать послѣ *Отче нашъ* отъ 439 до 493 стран. Съ слѣдующата, 494 страница захваща сравненіе Русскаго разговора съ Еллинскимъ: „

По Русски.

В. Отъ куда-вы ?
О. Изъ Греціи.
В. Гдѣ вы живете ?
О. Тутъ близко; вотъ мой домъ.
А вашъ ?
В. Также не далеко; я домой иду;
Не угодно ли и вамъ со мной
идти ?
О. Извольте пойдемъ.
В. Вотъ мой сынъ. Куда ты
идеши и проч.

По Еллински.

А. Ап куда фы ?
В. Ез Грекус.
А. Кудъ фы живете ?
В. Тути плісіконъ; вото мео домо.
А сѣос ?
А. Тосде недолихон; іо домоі іто:
не агатон ли и вими су мени
птыи.
В. ы волите, поітоменъ.
А. Вото мео сыно. Куда ты
ітесъ ?
И проч.

Кому то ради смѣха е угодно да прочете това сравненіе на Русски съ Еллински, того съвѣтувамъ нека го продължава до 501 стр